

Hodnocení

diplomové práce Jiřího Nováka

„Obchodní zastoupení v České republice a v Itálii:

komparace a aspekty mezinárodního práva soukromého“

Diplomová práce je věnována vybraným otázkám regulace obchodního zastoupení ve srovnávacím pohledu: právní úpravy v České republice a v Itálii. Cílem práce, jak diplomant uvádí na s. 1, je porovnat právní úpravy smlouvy o obchodním zastoupení a zároveň popsat, jak uvedené smluvní typy fungují ve světle mezinárodního práva soukromého a procesního zejména z hlediska určení rozhodného práva a orgánu příslušného k rozhodování sporů. Diplomant poznamenává, že s ohledem na požadovaný rozsah se nemohl věnovat všem aspektům tak, jak si původně představoval, a omezil se proto pouze na vybrané otázky. Myslím, že s ohledem na předepsaný limit diplomové práce to bylo rozumné řešení: diplomant se může k těmto otázkám vrátit, pokud hodlá v práci na tomto tématu pokračovat.

Diplomová práce je logicky rozčleněna a vhodně uspořádána. Práce sestává ze čtyř kapitol, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod, a poslední z nich je Závěrem.

Po Úvodu, který otevírá celou problematiku a zároveň zdůvodňuje záměry diplomanta, se druhá kapitola zaměřuje na základní charakteristiku obchodního zastoupení ve světě, kdy diplomant ve srovnávacím pohledu přibližuje různé koncepce obchodního zastoupení a jejich určité sjednocení v rámci Evropské unie, která harmonizuje regulaci obchodního zastoupení pomocí směrnice o nezávislých obchodních zástupcích. Třetí kapitola, ve které je jedno z center celé práce, uvádí hmotněprávní úpravu smlouvy o obchodním zastoupení v ČR a v Itálii. Toto srovnání je velmi cenné a pokud je mi známo, nebylo v české literatuře dosud provedeno. Diplomant využil svého studijního a dnes už i pracovního pobytu v Itálii a znalosti italštiny, která mu umožnila čerpat z bohaté a velmi rozvinuté nauky tradičního kontinentálního evropského státu. To je také na práci znát. Při vymezení obchodního zastoupení v českém právu však diplomant, jak se zdá, vychází z původního pojetí českého

práva, které ovšem bylo podstatně zasaženo provedením uvedené evropské směrnice (ke s. 3) – to by měl uvést na pravou míru při ústní obhajobě, ostatně v další části práce již pracuje se současnou – novelizovanou právní úpravou ObchZ. Zajímavé je určité přiblížení smlouvy o obchodním zastoupení s koncepcí pracovní smlouvy v italském právu (*passim*), které patrně nemá v českém právu žádnou obdobu – i nad tím by se mohl diplomant ještě zamyslet. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na mezinárodní právo soukromé a procesní, kde je další těžiště práce, tato kapitola má rovněž srovnávací charakter, i když východiska obou právních řádů jsou dnes již téměř totožná. Na okraj je třeba poznamenat, že Bruselská úmluva již není pramenem práva (s. 60). Na téže stránce diplomant uvádí úpravu mezinárodního práva soukromého ... i „na základě obyčejů“ – tomu nerozumím a měl by to vysvětlit při ústní obhajobě.

Práce ústí ve stručný, ale poměrně komplexní Závěr, který shrnuje rozdíly mezi českou a italskou úpravou.

Diplomant používá českou i zahraniční literaturu, práce je napsaná kulturně, svědčí o hlubším zájmu diplomanta o zvolené téma.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 14.7.2008